

Hertil kommer endvidere et formentlig dog kun mindre aarligt Beløb til Godtgørelse til saadanne Vidner, der undtagelsesvis indkaldes for at give Forklaring for den dømmende Ret i andre Sager end Nævningesager.

5. Offentlige Anklagere.

Medens Udgiften til offentlige Anklagere ved Højesteret maa antages at blive temmelig upaavirket af Procesreformen, vil Udgiften for Landsretternes Vedkommende paa Grund af Indførelsen af den mundtlige Procedure blive betydelig større end den nuværende tilsvarende Udgift ved Overretterne. Navnlig ville ogsaa her Nævningesagerne, i hvilke de beskikkede Anklagere selvstændig ville have at fremføre og tilrettelægge Bevismaterialet for den dømmende Ret, altsaa et langt besværligere og ansvarsfuldere Hverv end under den nuværende skriftlige Procesmaade, medføre forøgede Udgifter til Anklagerne. Hvad endelig angaar Udgiften til Anklagere ved Underretterne, vil den vistnok nærmest blive lavere end den nuværende Udgift, jfr. herved Justitsministeriets Skrivelse til Landstingets Udvalg om Rettens Pleje af 13. December 1904 (Rigsdagstidende 1904—05, Till. B. Sp. 715 fg.). Hvor meget den samlede aarlige Udgift til offentlige Anklagere skal antages at stige som Følge af Procesreformen, er det formentlig neppe muligt at beregne, men Merudgiften kan maaske anslaaes til det i Justitsministeriets ovennævnte Skrivelse af 14. Maj f. A. opgivne Beløb af ca. 35,000 Kr.

6. Offentlige Forsvarere.

Efter Indholdet af de i Retsplejeloven om Beskikkelse af Forsvarere givne Bestemmelser (jfr. navnlig §§ 715 og 903) vil det formentlig være endnu vanskeligere at opnaa faste Støttestrukturer for Udfindelsen af den Udgiftsforøgelse, som vil medgaa til de offentlig beskikkede Forsvarere. Mulig kan den aarlige Merudgift dog anslaaes til det i Justitsministeriets tidtnevnte Skrivelse af 14. Maj f. A. opgivne Beløb af ca. 75,000 Kr.

Hvad dernæst angaar Spørgsmaalet om, hvilken aarlig Merudgift Procesreformen maa antages at ville medføre for Statskassen, da vil Besvarelsen selvfølgelig i høj Grad afhænge af, om den nugældende Ordning, hvorefter Udredelsen af Udgifterne i Retsplejen i det hele paahviler Kommunerne, tænkes bevaret eller ej. Det har imidlertid vistnok altid været forudsat, at en Procesreform tillige maatte medføre, at i hvert Fald en væsentlig Del af de Kommunerne nu paahvilende Udgifter til Retsplejen m. v. overtages af Statskassen, og Ministeriet har derfor ogsaa fundet det rettest ved Besvarelsen af Spørgsmaalet om Merudgiften for Statskassen foreløbig at gaa ud fra lignende Regler om Udgiftsfordelingen mellem Staten og Kommunerne som dem, der indeholdes i det i Rigsdagssamlingen 1901—02 som Bilag til Proceslovene forelagte Forslag til Lov om Udgifterne i Strafferetsplejen.

Under den angivne Forudsætning vil Statskassen da foruden de ovenfor opregnede Merudgifter for det første komme til at overtage Udredelsen af de nuværende Delinkventudgifter. Med Hensyn til disses Størrelse maa Justitsministeriet, idet man ikke har ment at burde lade Besvarelsen af Udvalgets Skrivelse bero, indtil Oplysning herom kunde erholdes fra de enkelte Kommuner, indskrænke sig til at henvise til de i Ministeriets fornævnte Skrivelse af 13. December 1904 (Tillæg B. til Rigsdagstidende 1904—05, Sp. 715 fg.) indeholdte Oplysninger vedrørende Aaret 1899, hvorved bemærkes, at de der opgivne Beløb af ca. 130,000 Kr. for Hovedstaden og ca. 300,000 Kr. for det øvrige Land neppe ere stegne væsentlig i de senere Aar.

Saafernt Staten endvidere skal overtage Lønningen af det underordnede Politi udenfor København, bemærkes til Vejledning, at den nuværende Udgift hertil ifølge de Ministeriet foreliggende i andet Øjemed begærede Oplysninger fra de respektive Jurisdiktioner kan anslaaes til ca. 800,000 Kr., hvorved dog bemærkes, dels at Ministeriet endnu ikke har modtaget Oplysning i saa Henseende fra samtlige Retskredse, dels at en Del af den nuværende Politistyrke, navnlig i Købstæderne, varetager kommunale Opgaver, som det i hvert Fald ikke vil kunne være Statens Opgave at bekoste udført,